

The Hindu Organ

VOL. VIII. } JAFFNA, WEDNESDAY } **இந்தியா தனம்.** } கலியுகம் சகசுகம். } NO. 23
 அம்புத்தம். } JUNE 30, 1897 } { அனை குமீர் மூலம். } இலக்கம்.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JUNE 30, 1897

From Colonial Secretary
 To Government Agent
 Governor has received the
 following message from
 Her Majesty the Queen and
 Empress.
 "From my heart I thank
 my beloved people. May
 God bless them."

THE JUBILEE CELEBRATION.

The Diamond Jubilee of Her Majesty the Queen was celebrated in this District on the 22nd Instant with the greatest enthusiasm and loyalty by all classes of people irrespective of caste or creed, and was the occasion of universal rejoicing throughout the length and breadth of this Peninsula. The whole country presented that day a gay and cheerful appearance, never before known in the history of Jaffna, except perhaps on the occasion of the Golden Jubilee of Her Majesty, ten years ago, when festivities and charities on a similar scale were carried on here under the auspices of the then Government Agent.

The importance of these celebrations from an Imperial point of view cannot be overrated. They have not only impressed in the minds of even the poor and the ignorant that the Queen is a living reality, but also awakened a feeling of tender affection towards Her Majesty's person and throne, in the hearts of her subjects in every part of her vast Empire. There can now hardly be a man or woman in any part of her Empire who is not aware that the Queen is the ruler of the largest and most powerful Empire in the world, and that she has reigned most successfully sixty years, during which her subjects at home and in every quarter of the globe have made wonderful progress, morally, materially and politically.

The festivities in Jaffna commenced at 7 A. M. on the 22nd Instant by the hoisting of the Royal Standard in the esplanade and the firing of Royal Salute of 60 guns, which was followed by the ringing of bells in all the churches and the principal Temples. Thankgiving services were held in them at 8 A. M. The feeding of the poor took place at 9 P. M. at the Police Station, under the supervision of the Government Agent. Forty bags of unboiled rice and Rs. 150 in cash were distributed among the poor that were gathered together on the occasion to the number of about 4000. Each adult had one measure of rice and 5 cents, and children half a measure and 5 cents. The arrangements under which this part of the programme was carried out were admirably planned and executed. At 12 a. m. the Government Agent entertained all the European Officers and some leading residents at a breakfast in the Queen's

House. At 4 P. M., the Durbar, so to call it, took place in the esplanade. There were assembled within the enclosure, to which admission was by tickets the elite of the Jaffna society. Mr. Fisher the Government Agent, accompanied by Mrs. Fisher and children arrived at the appointed time, and being conducted to the raised dais made short address on the unique nature of the event which was being celebrated and announced that His Excellency the Governor was pleased to remit sentences of corporal punishment on all prisoners who were awaiting its infliction, and also to release those who were undergoing imprisonment in default of paying fines. He also read the names of those to whom medals were to be awarded for meritorious services under Government. The recipients of gold medals, he said, were Iragnatha Mudaliyar, Maniagar of Valligamo West, and Saravanamuttu Mudaliyar, Maniagar of Tenmarachy; and those to whom silver medals were awarded were Thambapillai Mudaliyar, Maniagar of Jaffna; Mr. Chinappa, Maniagar of Valligamo North; Mr. Murugasar, ex-Udaiyar of Batticottai; Mr. Ambalavanar, Udaiyar of Velunai; Mr. Vraspillai Adigar of Museli; Vinasitamby Mudaliyar of Tullaitivu; S. Santhirasagara Mudaliyar and A. Marisal Udaiyar, of Vavuniya; Mr. De Wangso, Inspector of Police Jaffna, Serjeant-Major Naranasamy of Jaffna; and Serjeant Major Vyarmuttu of Mannar.

The address of the Government Agent was interpreted in Tamil by Mr. Bastiampillai, Chief Mudaliyar of the Kachcheri. Mr. Fisher then read in a clear and distinct voice the Address to Her Majesty from the inhabitants of Ceylon and called upon those present to sign it. The national Anthem was then sung, the Band of St. Patrick's College accompanying. These being over, the Jubilee Memorial Tree was planted by Mrs. Fisher. The illuminations of the Town and the Public Buildings was a great success and the display of fireworks which commenced at 8 30 p. m. and lasted about an hour was generally admitted to be of such excellent quality as seldom or never before witnessed in Jaffna.

The above programme was the one gone through in the Town. Similar festivities and charities took place simultaneously, although not on such a gigantic scale as in Jaffna, in all the other Maniagar's Divisions.

Great credit is due to the Government Agent and the several sub-committees for the success that attended the Jubilee celebrations in Jaffna.

JUBILEE HONOURS

Among those on whom native Ranks have been conferred in Ceylon in commemoration of Her Majesty's Diamond Jubilee, only three were Tamils, viz. Mr. Coomariah Registrar of Lands Jaffna, Mr. Tillaiambalam Head Clerk of the P. W. D. Kandy, and Mr. Muniaram, Interpreter of the District Court of Colombo, who have been made Mudaliyars. We know very little of Mr. Muniaram, but of the other two gentlemen Mr. Coomariah is an exemplary officer who fully deserves the honour. He has very successfully presided over an important Department of Government in Jaffna for about twenty years, and has introduced several reforms into it. It is but right that his services should be thus recognised in the year of Her Majesty's Diamond Jubilee. Mr. Tillaiambalam is a Native of Jaffna. He also is an officer of long standing trusted and liked by his superiors.

There are four Tamils who have been the recipients of the Jubilee Gold Medal, —two in

the Northern Province and two in the Eastern Province. They are Iragnatha Mudaliyar Maniagar of Valligamo West and Saravanamuttu Mudaliyar, Maniagar of Tenmarachy, in the Jaffna District; and Somanada Mudaliyar, Chief Mudaliyar of the Batticaloa Kachcheri, and Kanagasabai Mudaliyar, President of the Village Tribunal, Trincomalie. We congratulate these gentlemen on this signal mark of distinction conferred on them by the Government which they have long and faithfully served.

Among the recipients of the silver Medal is Thambapillai Mudaliyar, Maniagar of Jaffna. It is generally felt that a great injustice has been done to him in the awarding of the Medal. His position as the premier Headman of the Province and the length of his service which is above forty years entitle him to a gold medal in preference to any other Headmen of this Province. Mr. Chinappa, the Maniagar of Valligamo North also gets a silver medal, and we offer him our congratulations.

We also congratulate Mr. Inspector de Wangso and Mr. Serjeant-Major Naranasamy of the local Police on being the recipients of silver medals. The former has during the short time he has been here, shown himself to be an able and energetic Police Officer, and has also become very popular among the people. Mr. Naranasamy has been long connected with Jaffna as a Sergeant and now as Serjeant Major and is known to be an intelligent and active member of the Local Police force. In our opinion, no Police Serjeant deserves the medal better than Mr. Naranasamy.

NOTES BY A "MILD HINDU"

I have read with care and interest the palpable references to the Diamond Jubilee. The discourse delivered by the Rev. C. Bevan carries the palm in point of breadth of view and soundness of judgment, for in it are found admissions, both direct and tacit, that virtue and morality are not the exclusive possession and property of Christendom. Archdeacon Boyd wears the beauty of an able and well-worded discourse by interspersing it with the doctrine known as the divine right of kings. "The powers that be are ordained of God." If this doctrine had received its due application in the past, the Stuart dynasty would not have been deposed, and the House of Hanover would not have been called to the throne. In other respects also the discourse of Mr. Boyd does not breathe much liberality of sentiments.

The Rev. W. Henly seems to compare the kingdom of England under Queen Victoria to that of Israel under King David. The great Queen's world-wide empire has nothing in common with the defunct kingdom of Israel, which was merely an association of a few tribes under one ruler. Under King David who followed the Mosaic law, according to which all non-Israelites were to be massacred, Muhammadans, Hindus, and Buddhists would have been wiped off the face of the earth. King David moreover committed adultery with the wife of his faithful servant Uriah, and having caused his death married his widow. Even on the death bed the king did not repent of his sins. With religious care, he enjoined Solomon, his son by Uriah's widow, "to bring down to the grave with blood the hoary heads of his enemies." The righteous life of Queen Victoria is the talk and admiration of the world. She is more loved and regarded for her womanly virtues than for the

கணபதி துணை

- வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்.....
- யிழ்கதண்புனல்வேந்தனுமொருகுத.....
- ஆழ்சீயதெல்லாமாமாமே.....
- குழ்சுவையசமுந்தயதீர்கவே.....

விளம்பரம்.

சைவப்பிரசங்கம்.

ஆணியர்
 2000 வெ. இத்தாலிலிலும்,
 2200 ரூ. இனுவல் குருகுசைமடத்திலும்,
 2000 ரூ. கிரிமலை சிவன்கோயிலிலும்,
 2000 ரூ. அத்தியடி விவாகராலயத்திலும்,
 2000 ரூ. வேலூர்மேற்கு சைவத்தியாசாலையிலும்,
 2000 ரூ. சேய்லூர்சீவ. சாசுபுலனி அம்மை கோயிலிலும்,
 2000 ரூ. சபம்பையர்வாளர் செய்யப்படும்.

JAFFNA SUGAR WORKS.

Having arranged for a complete Machine for the Manufacture of pure white sugar out of Palmirah jaggery, we intend starting work by the first of October 1897. The Machine is to arrive here by the first part of September. A partnership is available with a capital of Rs. 5000. For full information apply to.

WARD & DAVY
 29-6-97, Jaffna.

சேரியந்திரசாலை.

பண்டக்டியிலிருந்து வெள்ளச்சீனி செய்வதற்காக ஒருபந்திரசாலை யாழ்ப்பாணத்தில் அடுத்த ஜப்பசி மாசத்தில் ஸ்தாபனம் செய்யப்படும். பந்திரம் புரட்டாதிமாசத்தில் இவ்விடம் வந்தவிலும். ஒருபந்திரசாலை நுகர்வாங்கிரம் இடமிருக்கிறத ஆவர் ரூபா 1000 முதலிடவேண்டும். தற்காலம் அப்பந்திரசாலையிலிருந்தும் கடக்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பந்திரசாலை யிலும் புலவர்கள் விரைவாக அநியவிரும்பினால் எவ்விடம் வந்தோர் வரலாம்.

உக. ச. கள. வாட்டன் டேவி யாழ்ப்பாணம்

இந் து சா தனம்.

விக்ரேயியா இராணிநாயகியார் தம்பிரசைக்கனுப்பிய தற்கச் சமாசாரம்.
THE QUEEN'S MESSAGE.
 “என் செய பிரசைக்கு அப்பான வந்தனல் கூறுகின்றேன். கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.”
 இச்செய்தியை இராணி தேசாதிபதிக்கனுப்பத் தேசாதிபதி ஏன் நற்க்கனுப்ப ஏன் நர் எமக்கனுப்பினர். எம் இப் பத்திரிகையை வாசிக்கும் எமது கண்பர்க்கனுப்புகின்றேன்.

இராணி நாயகியாரின் அறுபதாம் வருட மகுடோற்சவக் கொண்டாட்டம்.

ஆங்கிலத்துவசத்தின் கிழப்பட்ட தேசமெங்க னும் எமது ராணியையசத்தின் அறுபதாம் வருட மகுடோற்சவக் கொண்டாட்டம் மிக்க அதம கிழ்வோடும் ஆடம்பராலங்காரத்தோடும் கொண்டாடப்பட்டது. யாழ்ப்பாண வாசிகளாகிய நாமும் நிலவிரேஷ்டம்பல தினத்தை எமமியல் புக்கும் நிலைக்குத் தக்கதாய்க் கொண்டாடிக்க வித்தேம்.

முன்னர்ச் செய்யப்பட்டிருந்த ஒழுங்கின் பிரகாரம், காலே எ மணிக்கு ஆங்கிலத்துவசம் ஆரோகணிக்கப்பட்ட பிரங்கிகள் இடிமுழக்கமெனப் பெ ரோலிசெய்தன. அமணியர்சுச் சைவ, கிறிஸ்த ஆலயங்களிலுள்ள மணிகளெல்லாம் சப்திக்க ஆங்காங்கு பூசைகளும் தேவவழிபாடுகளும் நடத்தப்பட்டன. எ மணிக்கு வளர்ந்தவர்களுக்கு ஒருபடி அரிசியும் 10 சதமும், 20 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு அரைப்படி அரிசியும் 10 சதமும் அன்ன சொன தானங்கள் செய்யப்பட்டன. சாயந்தரம் 10 மணியென்ன எமது ஏசன் தர் பிஷாதுரையவர்கள் முற்றவெளியிற் போட

ப்பட்டிருந்த பந்தர்ப் பிடம்தவாகது ஜூபிஸிப் பரிசாக அனுப்பப்பட்ட பொற்பட்டயங்கள் இரண்டும், வெள்ளிப்பட்டயங்கள் ஏழும் யார் யார்க்கு அளிக்கப்படுமெனவும், மறியற்கடங்க ளில் அடிக்குத் தீர்ப்பிடப்பட்டிருப்போர்க்கு அதகண்டனை விலக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனவும் கட ளன் மறியற்குப்போரும், அபிராதமிறுக்க முடியாத மறியலிருப்போரும் விடுதலைபெறுவரென வும் பகிரங்கப்படுத்தியபின்னர் வந்தபேசாரப் பத்திரம் வாசித்துக் கையொப்பமிடுவதென. அப்பால் பிஷாதுரையவர்களின் பரிசியார் ஜூபிஸி ஒருபகசின்மொக ஆலங்கன்றென்றைபாட்டினர். அமணிக்கு அதிவிசுத்திரவிகை பாணவேடிக்கையும் தீபாலங்கரமுதல் நடைபெற்றன.

மகத்தவந்தம்மிய எமது இராணியையசம் மகுடாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றமுதல் தமது மங்கிராலோசனைச்சபையில்கிடுக்பிரசாரணத்திலும் “எமக்கு இவ்விராசியத்தக்கத்தருவிய கடவுள் அதனை முறையேநடாத்துத்திறையுந்தர் தருளுவாராக” எனச் சொற்றனர். இவரது குணசியங்கள்கண்ட கண்ட கனம் பீஸம்திரியார் அவர்களும் கன்றபிரி சிரேஷ்ட பிஷா அவர்களும் ஆங்கில செங்கோலை நன்கு ஒச்சி அரசாளுத்திறமை விக்கிரேயியப் பெருமாட்டியிடம் பெரிதுமுண்டென்று முன்னரே கவனித்து எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அன்று எழுதிய வாக்கியங்கள் இன்று பிரத்தியக்ஷமாய் நிறைவேறினவையே. எமது ராணியாரின் அறுபது வருட அழர்வ ஆளுகையின்பலன் இத்துணைத்தென எடுத்துக்கூறல் எளிதன்று.

இவர் கிரீடர் தரிக்கப்பெற்ற ௬௭ம் ஆண்டில் இலங்கையிலிருந்த குடிசனத் தொகை ௧௨௬,00௦௦. இப்பொழுதே அது ௬000,000 ஆயிற்று. கைக்காயிழல், வியாபாரம் கிருஷிகம் முதலியன விக்கியெய்தித் தேசம்செழிப்புற்று உணவுப்பொருள் மிகுக்கிறப்பதே மன்பதை பல்கிப் பெருகுவதற்கு விசேஷித்த காரணம்.

௬௭ம் ஆண்டில் நெயிற்பாணை ஓரிடத்திலும் திறக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுதே இருதாம் மத்தொண்ணூற்றேழு மையில நீளத்திற்கு நெயிற்பாணை திறக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் எமது யாழ்ப்பாண நெயிலவே பாணையும் இராணியாரின் ஆளுகைக்குள்ளேயே திறக்கப்படுமென்பது எமது நம்பிக்கை. அப்பொழுது வெகுதாராயத்தொற்றும் கண்டி கொழும்பாதி யகிடங்கெல்லாம் எமக்கு அயல்கீடுபோலாகுமன்றே.

௬௭ம் ஆண்டில் இருதாம் நூற்றாண்டது மைல் தூரத்திற்கு மாத்திரம் தெருக்கள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுதே முவாயிரத்தைஞ்ஞாறு மைல் தூரத்திற்கு ரோட்டுகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௬௭ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் முப்பது, அவைகளிற் கல்விகற்றமாணவர்களு முவாயிரத்தைத்தொழாயிரவர். இப்பொழுதுள்ள பள்ளிக்கூடங்களையே ஆயிரம். அவைகளிற் கல்விகற்றபோர் ஒருலட்சத்து எழுபத்தியிரம் பேர்.

௬௭ம் ஆண்டு திறக்கப்பட்டிருந்த வைத்திய சாலைகள் இரண்டு. இப்பொழுதே ஆங்காங்கு பற்பலகிடங்களிலும் ஏறக்குறைய அறுபத்திரண்டு ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேல்கத்தேசங்களில் கிறிஸ்தமதம் நாயமுக்கத்தம் சாஸ்கிரமுகத்தம் நிற்குமாற்றலிலாத தளர்வெய்திக்குன்ற எமது சமய உண்மை உள்ளவாற்றியப்பட்டு அகேசர் இந்துமதாநுசாரிகளானதும் இவ்வயுள்வ ஆளுகையிலேயே.

இவைபோன்ற இன்னமெத்தனை யோசலாக்கியங்களான எமது இராணியையகியாரின் ஆளுகையில நாமடைந்திருக்கின்றோம்.

எமது இராணியையகியார் பல்லாண்டு வாழவு அதுதான் குடிசுகளாகியநாம் சேமமுற்றிருக்கவும் பெருங்கருணைத்தங்கடலாகிய சிவபெருமான் கிருபையாலிப்பாராக.

ச ம ா ச ா ர ம்

வண்ணை வைத்தியபாண்கோயிற் திருவாரணக் களவு:—வண்ணை வைத்தியபாண்கோயிற் கையங்காயிசும்மன் திருவருவிலிருந்த திருமங்கலியப் பொட்டை யாரே ஒருபாதப பிராமணன் கையாடிவிட்டனாம். கோயிற் பூசை தேவகாமதீயாதென்ற பழமொழி மெய்யாயிற்று. முன்னொருமுறை இக்கோயிற் திருவாரணத்தைத் திருடிப் புணத்தவைத்துச் சிலகாலச்சென்றபின் அதனையெடுத்தச் செல்லவந்த வடகரைப் பார்ப்பாண் பட்டபாடு இத்தரோகிக்குக் கிடைப்பதென்னும்.

ஐரேலிப் பட்டயங்கள்—எம்முத் தலைமைக்காரருக்கென ஐரேலிப் பரிசுகளாக அனுப்பப்பட்ட பொ

றப்பட்டயங்கள் இரண்டில் ஒன்று வலிகாயிற் கோமணியகாரன் ஸ்ரீ. இரகுநாதமுதலியாரால் அருமறையது தெனாறுட்டிமணியம், ஸ்ரீ. சாலையன் அவர்சுக்குமாயின. எமது யாழ்ப்பாண மணியகாரன் ஸ்ரீ. தம்பாபிள்ளையவர்களுக்கும் வலிகாயிற் கோமணியம் ஸ்ரீ. சி. சூரண்பு அவர்சுக்கும், வலிகாயிற் பட்டை ஸ்ரீ முருகு உணியர்க்கும், வேலூர்மேற்குக்கும் வெள்ளிப்பட்டயங்கள் அளிக்கப்பட்டன.

முதலியாரப்பட்டம்—யாழ்ப்பாணம் கணபதிக்குடோர்த் தலைவாரும் ஸ்ரீ. குமரையா அவர்களுக்கு முதலியாரப்பட்டம் மளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ. கா. கணசபை—இவர் கத்தரோடை கத்தரிவிலிற் குறிச்சிகளுக்கு விதனையாக கீயமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ. முருகேசபிள்ளை—சைவாபிமானியும், கோமணியாகிய இவர் சிங்கப்பூரிலிருந்து தமது மணியின் வருஷாப்பியத்திற்காக இங்குவந்திருக்கின்றனர்.

பிறப்பிறப்புச்சட்டம்—பணைய சட்டத்தைப் பற்றி, சில காலம் ஏற்பாடுகளோடு செய்யப்பட்டிருந்தும் கட்டணச்சட்டம் ஆடி 1897 யோடு கடைபெற்றது. இனிமேல் யாழ்ப்பாணம் பெலிஸ் எல்லைக்குட்பட்ட கோர் யாரும், இங்கேகாரைச் சேரும் அல்லாதவர்களுக்கு செய்வதற்கு அரசாட்சியாரால் கீயமிக்கப்பட்டிருக்கும் அவத்தியரிடம் உத்தரவுச்சீட்டுப் பெறவேண்டும். தமிழ்வைத்தியமே இங்கு பெரும்பாடும் கடைபெறுகின்றது. வைத்தியஞ்செய்வோரோ ரோயாளியின் வருத்தத்தையறிய வல்லவர். அரசினரால் கீயமிக்கப்படும் இவ்வைத்தியர் ஏததைக்கொண்டு இறந்துவர்களின் ரோயைக் கிரகத்திவது கேட்டறியலாமைன்றால் வைத்திய மறியாதோர் அவ்வாறு செய்யக்கூடாதே. இச்சட்டத்தால் கஷ்டமேயன்றி யாதும் பயன் உண்டாகாவென்பது எமது கருத்து.

ஸ்ரீ. வெ. மாலையாணியவர்கள்:—பி. ஏ. பி. என். தமது கற்றயித்திரக்கத்தியிற் கிறிதுகாலந்தக்கிற் திருமபுமது சென்னையிலிருந்து இங்குவந்திருக்கிறார். இந்துக்கல்லூரிக்குத் தரிசனமளித்தச் சிலவகுப்புமணவர்களைப் பரிசுத்திய மிக்க கத்தோஷமுற்றவராய் இவ்வருஷம் பரிசுளிக்கப்படவேண்டிய புன்சகம்சனையெல்லாம் தமதுசெலவிலனுப்பச் சித்தகொண்டிருக்கின்றனர் இன்னும் வருஷாவருஷம் கற்றுத்தாப் பிரதமரீட்சையில் சித்திபெறும்முதல்மாணவன் F A பரிட்சைக்குத் தக்கமுதலுக்கட்டுவாரென வர்களிடத்தனர்.

பேர்ப்பட்டம்—இலங்கைத் தனிகாரியாயிருந்து விலிற் ஊர்சுக்குச் சென்ற மெல்சேண்டேஷ் (Mr. Sanders) தரையவர்களும் இங்கு சிலிவ்வென் உத்தியோகசைவமார்சுக்குத் பின்னர்த் தொடுவாய்ப்பு குதி (St. Settlements) இராசமாலிகிராக கீயமணம் பெற்று வேலோபத்த வந்த மேல்சுக் கெவற்றினும் தரையவர்களும் இப்பட்டதாரியையினர்.

தீராதோயாளர் வைத்தியசாலை—இவ் வைத்தியசாலையுக்கு ஏர்முரிவருந்த ஜம்பதினாயிரம் ரூபவரையிலனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது இவ்வளவு தொகைப்பணம் மற்றத்த மாகாணத்திலிருந்தாவது அனுப்பப்படவில்லை. தலைமைக்காரரே கித்திரகையிற் பெரும்பாசத்தைகொடுத்திருக்கிறாரென கினைக்கின்றோம். ஏசன்நர் முகத்தெக்குகிக் கொடுத்தாரே அன்றி இதுவோர் கற்றுமென்மென்னைச் சேரேத்தனரே அறியேம். எப்படிச் சேரேத்திருப்பினும் பொருள் கல்வழியே செல்கின்றதென்பதி லையமின்று.

மடு:—இங்குள்ள ஆலயம் கத்தோலிக்க ஆலயமாயிருந்தாலும் சைவசமயிளையுள்ள எம்முார்ப்பலர்க்கேர்த்திக்கடன்கிணற்றுமற்றம்பொருட்டு அக்கு ஆடு கோழிமுதலியன கொண்டுசெல்கின்றனர் இவ்மதியிருந்தவாறென்னை தீர்த்தசனாயில்கிணை ஓர் கருணையின் மயிரொன்றைப்பிடுக்கிச் சக்சுதம்பண்ணி சேரென ஒருவனைக்கண்டு அங்கு குழுகிற் தமதியில்கிணைல்லாம் அப்படியேசெய்த கருணையின்மயிற் முழுவகையும்கிணற்றிப்போல ஒருவரையொருவர்பின்பற்றி விவிலிமான அகேச மெளட்டிசுச்செய்க்கைகளில் கையிலவார்எம்முறிப்பலருளர்.

—எமது பழைய ஏசன்நர் சேர் உவில்லியம் தவையனாவர்கள் தமது கிருத்திலில் ஜூபிலிக்கொண்டாட்ட தினத்தில் அன்னதானஞ் செய்த வறிகுரைப் போலித்தனர்.

—இராணியின் ஜூபிலிகளன்று பக்கிங்காம் மாணிகையில் விருத் தருத்தற்காகப் பாலிக்கப்பட்டிருந்த பொற்பீங்கான்கள் முப்பது தொன்றுக்கு மேற்பட்டபாரமுள்ளனவாம். ஒன்றின்பின் ஒருகூ கோணிகையில்கிணில் அவைகள் ஒருமுறைக்குமேல் கட்டிடமாம். இப்பீங்கான்கள் முப்பதிலட்சம் பவுன் பெறுமதியுள்ளவாம்.

பூசம்பம்:—சென்ற ௨௨ம் தேதி சனிதிருமறை சாயந்தரம் 10 மணியளவில் கற்றுத்தாலும் அந்நாணித்தாயுள்ளவிடங்களிலும் உண்டாய பூமியெடுத்தியிலில் வினந்தமோசம் பெரிது பெரிது மி.வும் பெரிது இப்பூசம்பத்தால் கற்றுத்தாக்கிலிருந்த மடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் பல தரைமட்டமாயின. பலசிகரங்கள் ஒழிப்பெற்று முண்டகண்டப்போயின; ஒருகட்டமாவது சண்கள் விக்கக்கடியில்கிணைவில்லையாம். இவ்வதக்கி கற்றுத்தாவுக்கு வடபக்கத்திலேயே அகிகமொல்கிருந்தது. கிட்டசேன் என்னுமிடத்தில் ஓர் தபாந்தகத்தோடு அந்நேசமண்குறைய தபாநாளோசு சேர்த்தது. இக்கட்டம் பூமியுள்ள இறக்கியபோது ஆட்களொருகரும் அதிலிருந்திருக்கவில்லை. பெணியாவென் னுமிடத்திலே கால்மெல் கீளும் அசாமமல் அகலமுமுள்ள வெடிப்பொன்று தோன்ற அதிலிருந்து கெத்தகாரற்றமுள்ள வலுத்தகரும் தண்ணீரும் மேலேறியப்பட்டனவாம். ஓர்பத்திரிக் கீழ்க் கூடியிருந்த வங்காள மாகாண சபையார் அல்லகோர்ப்பட்டு அலுவல்களைச் சுகுக்கிச் சீக்கிரம் முடித்து வெளியேவந்து கின்றனர். இவர்கள் விருத்தருத்தற்காய் சகல ஆயத்தங்களும் செய்யப்பட்டிருந்த தர்மாணி

fact of being a sovereign. What travesty of the truth is it to compare such a virtuous and righteous Queen—a constitutional sovereign—to the tyrannous king David who notwithstanding that he had Prophet Nathan to guide him, was given up to many vices public and private!

What is sauce for the gander must be sauce for the goose. Why are Hindus accused of idolatry in the face of the elaborate rites and ceremonies taking place in Christian churches? The ritualism of the Established Church has gone so far that the prelates in solemn conclave assembled, the other day prescribed a mode of prayer for the Jubilee, laying stress on certain words, texts, and forms of expression. There is no magic in words. We Hindus call God by whatever name occurs to us when contemplating him. Religion is in the heart and not in words, phrases, and sentences.

By the bye, what is the meaning of the passage in the Jubilee prayer in which God is called upon to confer immortality on the Queen? According to some schools of Christian theology, the soul is not created immortal by God, but God makes it such after death in order to reward its good deeds. This doctrine must certainly strike at the root of the "Plan of Salvation." It the "conditional immortality" doctrine is to be accepted, it was useless to have framed the scheme of salvation now in vogue. If death puts an end to the existence of the soul unless God interferes and revives it, why should such of the souls as are wicked be raised from the dead and tormented eternally and that too for sins committed during three score and ten years only? The wages of sin is death and the wicked soul is sufficiently punished by death, while the good soul is rewarded by being revived and made to enjoy unalloyed happiness for ever and ever. Christian divines are hopelessly divided on the question of the immortality of the soul as on other fundamental questions. Dr Liddon says that "in all creatures indestructibility is a gift." Dr. Copleston is of opinion that "God could, if he willed, cease to give life" to the soul. Then immortality is conditional on God giving a new life to the soul. Most of the Protestants are then in a manner advocates of the "conditional immortality" doctrine. The only religion that can stand the tests of reason and science as regards the nature of the soul is Vedantism. Antoine Druet, the French artist, says that "the creeds of Europe have now become deftly impregnated" with the spirit of the six schools of Hindu philosophy, so that Vedantism is now read into Christianity, and hence some of the new phases of thought and interpretation assumed by Protestant Christianity in recent years.

LOCAL AND GENERAL.

The Government Agent—Mr. Fisher will leave here in the early part of next month on an extended tour throughout the Province visiting Mullaitivu, Vavuniya and Mannar and going from thence to Colombo via Paumben to attend the Durbar of Government Agents to be held in August. He will be absent from here for about six weeks. He will, on behalf of His Excellency the Governor, invest the Headmen of Jaffna with the Medals awarded to them in commemoration of the Jubilee on the 5th proximo before leaving Jaffna on circuit.

The Permanent Memorial—The Government Agent has already remitted about Rs 5300, being the contribution of the Northern Province for the Permanent Jubilee Memorial in Colombo. It is only right to say that but for the exertions of the Government Agent, loyally seconded by his assistants and Headmen, the collection for this fund from this Province would not have amounted to this large sum.

The Indian Famine Fund—A meeting of the Famine Committee was held in the Jaffna District Court on the 19th Instant, under the presidency of the Government Agent. Judging from the amount already collected and from the probable amount that has yet to be collected, it was estimated that Rs 5000 would be the contribution of this Province for this fund, and the Government Agent after taking the sense of the meeting announced that he would telegraph to the Colonial Secretary and the Secretary of the Famine Committee in Colombo that Rs 5000 will be sent from here as our contribution to this fund.

Mr. M. Sithamparanathar—This gentleman who is President of the Village Tribunal, Batticaloa South has been the recipient of a

Diamond Jubilee Silver Medal. He is a long and faithful servant of Government and is held in the highest esteem by his superiors, on account of his devotion to duty and spotless integrity. We had heard that Mr. Fisher before leaving Batticaloa for Jaffna recommended Mr. Sithamparanathar for the title of Mudaliyar in connection with the Jubilee, and we are at a loss to know why the rank which he well deserves has not been conferred on him.

Jaffna Customs—Mr. Seevaratnam, the newly appointed Chief Clerk of the Jaffna Customs has arrived here and assumed duties. He is a native of Trincomalie being a son of the Shroff of that Kachcheri.

Vavuniya Kachcheri—Mr. Sithamparappillai, Head Clerk of this Kachcheri, is now in Jaffna on sick leave. He has, we understand, applied to the Government either to transfer him to another station or to allow him to retire on pension, as the climate of Vavuniya does not suit him.

Mr. Advocate Nagalingam—There is some improvement in the state of this gentleman's health which has been the cause of grave anxiety to his friends for the last three months or so. He has now so much improved as to be able to leave his residence in the Town and remove himself for a change to Kanganaturai where he is now residing. This will no doubt be encouraging news to his numerous friends in all parts of the Island.

The Jaffna Kachcheri—We regret to learn that Mr. Bailey the 2nd Clerk of this Kachcheri is still lying in a precarious condition in one of the lodgings connected with the F. N. S. Hospital.

Mr. V. Masilamani Pillai B. A. B. L. of the Madras Bar is now in Jaffna on a visit to his friends and relations. He visited the Hindu College on the 28th Instant and after examining some of the students of the higher classes expressed his wish to award some prizes on the occasion of the next prize distribution.

Personal—Mr. Krishnapillai of the Batticaloa Kachcheri, who is a son-in-law of the late Dr. Covington has come to Jaffna on leave on a visit to his friends and relations here.

Mr. Murugasapillai Inspector of Roads under the Municipality of Singapore, has returned here, on leave, to celebrate, we understand, the first anniversary of the death of his wife.

THE LAYING OF THE FOUNDATION STONE OF VICTORIA COLLEGE, JAFFNA

The commemoration of Her Majesty's Diamond Jubilee was celebrated by the laying of the foundation stone of "Victoria College" in connection with the Chulipuram English Institution by Mr. F. C. Fisher Government Agent Jaffna, on Saturday the 26th instant at 4 P. M. His Excellency the Governor Sir West, Ridgeway K. C. B.; K. C. S. I. has been pleased to grant the authority to name the Institution as "Victoria College" and the main Hall as "Ridgeway Hall." We wish the undertaking every success.

There were field sports held at 2 P. M. and a Garden Party at 5 P. M. and several gentlemen from different parts of Jaffna were present in response to the invitation of Mr. Chellappa the Manager and Mr. Small the Principal.

VEGETABLE FOOD.

(Communicated)

Health is one of the chief conditions of human happiness. In the absence of it every other blessing is blighted. When it is lost the happy world is turned into one of misery and woe. There is suffering everywhere and a gloom cast over human life.

Nature wants her children to live in conformity to her laws, and any violation or infringement of them is punished with pain and disease. Health is but the result of obedience of living being to the laws of Nature. Our Mother is as much kind as she is just. She has provided us means for finding out the course she wants us to follow. She has adopted our constitution to a certain mode of living, and at the same time implanted in us certain instincts and impulses to aid and guide us to follow that living. Now to obey to the dictates of these powers is our highest possible ethics and our greatest possible happiness. It is our best science to study the ways of Nature and hear the voice of her instructions, and our greatest wisdom is in listening to her admonitions and in carefully avoiding every thing that is against her plans.

The question of Food is of such an importance to man that a full examination into the articles that form our dietary to see whether they are those that our kind Mother has provided us, is one that cannot be safely averted if we have to guard ourselves against the ugly monster of Disease. Physicians of all schools, ages, creeds and countries are unanimously agreed that for the preservation of health, and

for its restoration when lost, our food is of the greatest importance. Life depends upon it. The character and perfection of life depend upon the nature and perfection of our food. Hence we should try to learn what articles of food are natural and agreeable to us and what are not; we must acquaint ourselves with the nature of the organs of digestion and assimilation of our food and the physiological laws relating to them.

Of all animals in the world, man, in spite of his superior faculties is perhaps the only species who is easily led to deviate from the natural way of living. With little difficulty he accustoms himself to eating and drinking things which his instincts reject at first as injurious to his health but which they are made to long for again by the depraving nature of the articles themselves. He easily indulges himself in habits of intemperance, indolence and dissoluteness, which are the best fertilizers for the luxuriant growth of disease in the human frame. Hence it is no wonder that man is the only being who always stands in need of a physician whose principal business now-a-days is to count the number of diseases which man has made himself subject to. Not only has he thus vitiated himself, but he has also made his domestic animals the partners of his own degradation. Whereas the animals that roam about free from human captivity seldom get sick, and even if they get, they are their own physicians. This is because they follow Nature, because every one of them eats its own natural food and drinks the natural water.

The tiger hangs after flesh and its teeth and claws show that it is its natural food. The horse is as evidently adapted to eat grass and grains. The hands and teeth of the monkey show that it is to live on fruits and nuts. The natural food of every animal is that which keeps it in health and that for which its body is particularly adapted. Now what is the natural food of man? Is he to be a flesh-eater or a vegetarian? To answer this question we shall first study something more about the lower animals, and see what animal physiology teaches us.

Animals may be divided into Carnivorous and Herbivorous, the latter of course including the minor divisions of Granivorous and Frugivorous according to the food they live on. The structure of their bodies, and especially that of their teeth, snout and feet, and the formation of their stomachs and intestines show what kind of food they choose for their living. Comparative anatomists are able to find out from the skeleton of even extinct animals whether that animal lived on flesh or vegetables. Such is the marked distinctiveness in the bodily structure of animals. The Carnivorous animals have sharp pointed teeth, powerful claws a fierce appearance, small and single stomach and short intestines. But the Herbivorous animals have flat even teeth, a gentle look, large divided stomachs, and long intestines. And the question is to which of these does man belong? In considering this physiological side of the subject, we shall first discuss the famous teeth question.

The teeth of animals are divided into—1. the Incisors, 2. the Pointed teeth, and 3. the Molars. The Incisors are used for biting or cutting the food. Those animals use them most whose food consists of the tender grass, juicy herbs and soft fruits, articles that are neither hard nor fibrous.

Hence this class of teeth has the greatest development in the Herbivora. In them the incisors are large and strong. They are thickly set so that there is no space between them. They have an even broad edge, the teeth of the lower jaw so joining with those of the upper as to cut like a pair of scissors. In a few animals like the cow there are no incisors in the upper jaw, but their place is supplied by a hard flesh serving as a chopping block for those of the lower jaw. But in the Carnivora they are little developed, and unlike those of the Herbivora, they are round and pointed and do not present an even surface. In fact, the Carnivorous animals little require these teeth as their food is more of a fibrous nature, and their prey must be first arrested from escape before it can be torn to pieces and eaten. For all these they require a different kind of teeth from the incisors which can only be used for biting. Now let us examine the human teeth. How are they like? Are not our incisors exactly like those of the Herbivora? Are they not the most adapted to eat the soft bread or the juicy mango, the farinaceous yam or the delicious apple, the tender herb or the ripe melon?

E. Ch
N' Eliya, 16th June 1897 (to be continued)